

Előfizetési árak:

Postán küldve, vagy helyben házhoz hordva:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt — kr.
Évnegyedre . . . 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek bérmentesen a kiadóhivatalhoz „Deésen megyeház” s legcélszerűbben postai utalvánnyal küldendők.

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Ismeretlen kézből jött cikkeket nem közlünk, s csak bérmentes leveleket fogadunk el.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét érdeklő levelezések a szerkesztőséghez intézendők. Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetési díjak: Egy 45 négyzetű centimeter tért elfoglaló egyszeri hirdetési díja 50 kr, ezen fölül 90 négyzetű centimeterig 1 frt s így tovább, a helyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr. Kedvezményül 4—10-szeri beiktatásnál 5%, 11 és többszöri beiktatásnál 10%-nyi díjelengedés.

Deés, 1876. oct. 24.

Szolnok-dobokamegyei gazdasági egyesület.

Lapunk közelebbi száma hozta gr. Kornis Viktor — megyénk egyik legpracticusabb gazdájának — egy Deésen alakulandó megyei gazdasági egyesület érdekében közölt felhívását. Már magában az ügy élén álló nemes gróf ez ügyben tanúsított érdeklősége, több oldalú tapasztalatai s lankadni nem tudó kitartása, biztosította a kezdeményezés sikerét; midőn másfelől el nem odázható anyagi körülményeink annak mihamarabbi létesítését köteleességünké tették.

E szükségérzet által vezéreltetve, megyénk nagy és kis birtokosai s leggyakorlottabb gazdái nagy számban vettek részt a mára egybehívott alakuló gyűlésen, (melynek részleteit olvasóink alább veendik) az egyesületet „Szolnok-Dobokamegyei gazdasági egyesület” czég alatt megalakultnak nyilvánította, s alapszabályai jóváhagyása után, annak gyors életbeléptetését elhatározta.

Földmívelő nép vagyunk, őseink a honvédelmi harcokban kifáradva, lerakva véres kardjaikat, az eke szarvánál kerestek és találtak is elfoglaltatást és üdülést. Minket nem csak ez ősi hajlam, politikai helyzetünk, közigazgatási viszonyaink, hanem maga e drága hon kedvező égalji viszonya és háládatos talaja utalnak erre.

És mégis átalakult közéletünk ez újabb korszakában e vitális érdekünk emelésére, kifejtésére, a maga általánosságában is kevés történt, pedig itt annyi a teendő, oly sok a szükség, hogy csak közös munkakerő, általános igyekezet és buzgóság pótolhatja a mult hiányait s teremtheti elő a jelennek el nem odázható kívánságait.

Ezért szükséges volt nem csak egyeseknek, hanem mindnyájunknak, vagy legalább

megyénk gazdaközönségének általános egyesülése, hogy így, egyik elméleti ismeretét, másik érett tapasztalatait előadva, emelkedjék mindnyájunk érdeke: a közigazgatászat. Ebben rejlik a Szolnok-Dobokamegyében — immár létesültnek mondható — megyei gazdasági egyesület alakításának szükséges volta; mert a Kolozsvártt székelő erdélyi gazdasági egyesület — korlátolt anyagi viszonyainál fogva — működését és hatását az egészre, és így megyei apró gazdasági érdekeink és viszonyaink orvoslására ki nem terjeszthetvén, mint központi intézetnek azon magasztos hivatása — szerény nézetünk szerint —, hogy a vidéki egyleteknek, s így a miénknek is, irányt, alkalmilag tanácsot és segédkezett nyújtson, — mégis fennmarad.

Azonban nem vagyunk annyira optimisták, hogy egy ily intézettől már előre esodákat várjunk; nem fogja ez a patentális szabados földhasználat következtében üzött rablógazdaszatunk által termő erejéből kifosztott tereinket kanahánná teremteni; nem fogja a gondtalanul kiirtott őserdők pusztá talajára a rengeteg szálasait visszavarázsolni, s nem fogja hegyeink kopáron terülő dellős oldalait mindjárt a borág venyigéjével beborítani: de hisszük és reméljük, hogy gazdasági tekintetben önismeretre fog vezérelni, s eddigi káros mulasztásainkon okulva, ösztönt nyerünk a jobb út s hasznosabb rendszer követésére, és ez úton gazdaszatunkat emelve, gyarapítani fogjuk saját jólétünket, emelni a közvagyonosodást, melyre utat mutatni, eszközöket ajánlani a szakértők lesznek hivatva, lapunk pedig e kedves és főtörkvés tolmácsolásának egész készséggel nyitandó tért.

Üdvözljük tehát a szolnok-dobokamegyei gazdasági egyesületet, mint megyénk egyik legüdvösebb intézményét, a megalakulás ez első korszakában.

Megyei élet.

Simó Lajos,

volt Belső-Szolnokmegye felső kerületi országgyűlési képviselőnek választóihoz mondott beszámoló beszéde.

(Vége.)

A mint már tisztelt választóim a lapokból is értesülhettek, a bakkérdésre nézve a következő megállapodás jött létre:

Mindkét államnak joga fennmarad az önálló bank alakítására nézve, most azonban következőleg lett e kérdés megoldva:

Egy és ugyanazon társulat nyer privilegiumat, hogy teljesen egyenjogu, egymástól független bankot alapíthasson: egyet Pesten, egyet Bécsben, még pedig akként, hogy azon rész, mely Magyarországra esik, a quota aránya szerint körülbelül 60 millió forinttal a mai 35 millióval szemben; ez csak Magyarországon lesz hitelesíthető és ez hitelünkől el nem vonathatik.

A bank egy ugyanaz lesz Bécsben, a mi Budapesten, a bank ércalapja ily részben Pesten is lesz.

Mindkét bank igazgatóságát a társulat közgyűlése választja, a budapesti magyar honpolgárokból leendő.

Mindenik igazgatóság élén egy alkormányzó fog állani, kit az illető pénzügyminiszter előterjesztésére nevez ki ő felsége.

A bankjegy egységéből folyó ügyek elintézésére egy központi bizottság választatik a két bank igazgatósága által, ezekhez egy-egy tagot a két kormány nevez ki, s ezek élén fog állani az igazgató, kit a két kormány előterjesztésére a felség nevez ki.

A bankkérdésnek ilyen megoldása nem felel meg a várakozásnak, mert inkább óhajtanám én is a független magyar bankot, de ez a mostani viszonyok között lehetetlen; nem elég ehhez a törvényhozás határozata, ahhoz pénz kell és vállalkozó s a valuta rendezése, melylyel 312 millió függő államadósság van szoros kapcsolatban.

Előadtam tisztelt választóim, a mennyire tehetségem engedte, mindazon mozzanatokat, me-

A „SZOLNOK-DOBOKA” TÁRCAJA.

Thorwaldsen szerelme.

Beszély.

Irta:

Freiberg Gunter.

(Folytatás.)

„Döghalál reád!”

„Rajta csak, rajta! Szidalmaz és átkozz!”

„Oh Calpurnio, ígérem, hogy mérsékelni fogom magam.”

„Azt én is megígértem, valahányszor apám megkorbácsolt, s mégis ismételttem mindenféle csintalanságot”, szolt nevetve a márványfaragó.

„Embertelen!” rikácsolt Mária, „majd megmondom a Padrone-nak.”

„Hogy őt, a legnemesebb embert, meg akarom szabadítani egy hyenától.”

„Bocsásd szabadon kezeimet s én békére nyújtom azokat!”

„Te egy ravasz kigyó vagy, szursz, mint egy skorpió s harapsz, mint egy macska.”

„Ígérem, hogy jövőre —”

„Teljesítsd föltételeimet!”

„Hadd halljam!”

„Esküdj e feszületre, hogy végre fölhagysz a Padrone üldözésével! Gondold meg, Mariuccia, hogy egész Rómában nevetségessé teszed magad!”

tanuld meg a valót elviselni... az üdvözítő vére! javadat akarom. Signor Alberto Bartholomei Thorwaldsen oly férfi, kinek geniusa díszére válik századunknak... soha sem lehetsz te, bősziült darázs, az ő neje... ne szólj ellen; mert borzasztóan nyomorultnak fognád érezni magad, s hiuságod, mely e perczen is a legesztelenebb lépésre tántorított, folytonos megaláztatásoknak tenne ki. Így, most csöndes vagy és eszméletedet visszanyerted, most hallgass reám, mintha gyóntatóatyád beszélne: világítsuk meg a dolgot végre alaposan.”

Calpurnio egyet szippantott, hákogott s az oktató modort engedékenyebb s bizalmasabbal váltotta fel: „Te szép vagy”, susogá, mi alatt halvány s nem egészen nemtelen vonásai egy perczre földerültek, mi gyakori eset egy műismerőnél, valahányszor egy tökélyes festvényt, egy pompás szobrot lát. „Eleinte magam sem nézhettem szívdobogás s epedő álmodozás nélkül... che voui? (mi tagadás benne?) Én ugyan nem tartozom már a legifjabbak közé, azonban: a kor nem véd a balgaságok ellen... Midőn azonban észrevettem, hogy nőalakban a megtestesült sátán vagy, keresztet vettem magamra és titkon véres könyeket hullattam, mert a nemesszivű Padrone-t, kinek kenyerét eszem, gyöngének láttam veled szemben, és végre is — a mi megtörtént, megtörtént. De lássuk tovább: miveletlen vagy, miveletlen, mint egy barom.”

„Bah! hercegnőink közül akárhányan sem irni, sem olvasni nem tudnak.”

„Azért mégis hercegnők, ős római vérből. Te koldusnő vagy.”

„Ohó, mig minta gyanánt állhatok, ha nem csordul, cseppen.”

Ugyan ne beszélj ostobaságokat! azon esetben, ha himlőbe esnél, azonnal azt mondanák: ez is jó éjszakát mondhat már a világnak! Azonban ne feledd, hogy eddig is csak sajátos viseletben tetszettél... durva vászoningedben, szalagokkal ékített vállfűződben Gratiá-nak látszol... öltösz azonban divatos ruhát, azonnal szánalomra méltó torzalak leszel az urbölgyek között. Végre is mit nyertek azon szerencsétlen teremtmények, kik külföldi művészt vonszoltak az oltárhoz? megvetés- és elszigeteltségben tengődnek... magasabb körben nem képesek magukat föltalálni... saját rokonaik elidegenednek tőlük... itt is, ott is kerülnek őket... sehol maradásuk... Röviden, Mária, mondj le a jegygyűrű-vadászatról s térj eszedre!”

„Calpurnio”, szolt Mária makacsul, „nekem jogom van a Padrone-ra!”

„Hogy merészelsz engem olyasmivel rászédni?” rivallt rá a kőfaragó, „ismerem mesédet.”

„Mesémet?” sivitott rikácsoló hangon Mária, előbbeni heveségébe visszaesve, „mesémet!!” máskor tisztán csengő hangja vad, rekedt lón a dühtől.

„Zitto, esendesen”, inté Calpurnio.

lyek eddigi országgyűlésünk teendőinek keretébe foglaltattak.

Maga a kormány beismerte azt, hogy ez nem teljesen kielégítő, de tette ezt a hazaszeretet presziója alatt politikai indokból, mely Magyarországra nézve most is mérvadó. Egyelőre elfogadtam én is ezt, mint egyik szerény közkatona a törvényhozásnak, s azt hiszem, hogy önök ebbeli eljárásomat hibáztatni nem fogják, hiszen e kiegészítés, a mai állapotokkal szemben, pénzügyi s nemzetgazdasági szempontból javulást jelez.

Ellenfeleink nem ismerik el sem ezt, sem a politikai szempontokat; elejtendőnek tartják a kiegyezést s vele talán a kormányt. E körülmény idézte elő pártunkban azon szakadást, mely által mintegy 80 képviselő pártunkból kilépett.

Végül meg vagyok győződve arról, s a tapasztalás is igazolta, hogy Tisza Kálmánt miniszterelnökül hazánk nehéz napjaiban a gondviselés adta nekünk, teljes biztosítékot látok én hazánk nehéz ügyeinek megoldása körül; az ő önzetlen s önmegtagadással bíró jellemében, ki tudja mi történik, ha a legválságosabb időszakban nem Tisza Kálmán áll kormányunk élén?

Ezek után fogadják köszöntemet, hogy felhívásomra megjelenni szívesek voltak, s hogy hosszadalmaságomat türelemmel hallgatták meg. Legvégül pedig mindenek felett éltessük drága hazánkat, királyunkat, felséges asszonyunkat, kérvén önöket egyszersmind, hogy becses barátságukban jövőre is megtartani szívesek legyenek.

Deés, 1876. oct. 25.

A szolnok-dobokamegyei gazdasági egyesület tegnap d. u. 3 órakor tartá alakuló gyűlését a megyeház tanácskozási termében, gr. Kornis Viktor elnökle alatt. Jelen voltak: Bárdy Bánffy Dezső, gr. Bethlen Sándor, gr. Bethlen Károly, br. Kemény Károly, br. Diószegi Géza, dr. Szöcs Sámuel, dr. Incze Miklós, Pataki Dániel, Simó Lajos, Kászonyi Sándor, Hadfaludi József, Válya Ferencz, Flott Ferencz, ifj. Novelly Antal, Róth Pál, Mózsai Sándor, Desseffy Mihály, Voit János, Weér Zsigmond, Weér György, Hye Arthur, Kovács Samu, Pánczél János, Eisenlohr Ulrich, Szabó Ferencz, Ujfalvi Samu, Vékony Gábor s még számos érdekelt.

Elnök a szép számmal jelenlevők meleg üdvözlése közt egy alkalmoszerű lelkes beszéddel az ülést megnyitotta. Ezután egy jegyzőválasztás kérdése merülvén föl, elnök Vékony Gábor okleveles gazdát ajánlja és szólítja fel, ki a gyűlés által elfogadtatott. Elnök egy alapszabálytervezetet terjesztvén a gyűlés elé megvitatás és elfogadás végett, az előterjesztett alapszabály, a helyenként tett módosításokkal, elfogadtatott; a módosítások nevezetesebb pontjai:

1. Cég: „Szolnok-Dobokamegyei gazdasági egyesület.”

Mária egy fülkének rohant, reszkető kézzel rántotta félre a függönyt, s egy kis fekete fűrtös leányka arczképére mutatott. A hatalmas, benső izgatottságtól némán, de annál meghatóbban állt ott.

„Leányodról gondoskodtak”, válaszolt a római bölcsész egykedvűséggel, „jelene és jövője biztosítva van. Többet nem követelhetsz, ifju, könnyelmű nő, ki utóvégre nagyra tartod, hogy egy nagy férfit veled futólag találkozott. Marietta, köztetek betölthetetlen ür tátong. Ebben meg kell nyugodnod.”

„Ide jutottunk tehát”, zokogá Mária s ujjai-val buja hajazatába mélyedt, „ide, hogy te, vén esahos, elűzhetsz? oh, szép és dicső! csak rajta, csak rajta! megyek... de... ne ujjongjatok igen korán!” Hevesen fölizgatva, megreszketett fényben állt ott, mint Medea, Colchis varázslónője, fenyegetőleg emelve jobb kezét. „Ha a szürke mammsell, a durva, csontos kezű skótnő, eléri, mi nekem megtagadtatott, előre is: átok, háromszoros átok a dániai nagy Thorwaldsen fejére! Amen!”

Egy Sibylla látnoki hangján kiáltá ezt, az egyes szavakat keményen hangsúlyozva. S a nélkül, hogy hátra tekintett volna, kirohant a műteremből.

Calpurnio föllélekzett s az izzadtságot letörölte homlokáról.

„Oh minő jelenet!” szólalt meg egy csengő, fájdalomtól izgatott hang. „Nagy Sándor hadjárata”-nak mestere lépett be egy mellekajtón.

2. Az egyesület pecsétje: Két összekötött kukorica-cső, a következő körirattal: „Szolnok-Dobokamegyei gazdasági egyesület pecsétje” s az évszám.

3. Az egyesület célja: Szolnok-Dobokamegyében a mező s ezzel közvetlen kapcsolatos gazdasági ipar fejlődését előmozdítani s azoknak lehető felvirágzását egyesületi erő által eszközölni.

4. Munkaköre: A gazdasági egyesület szellemi és anyagi munkásságával törekszik a keblé gazdasági viszonyok felismerése mellett, a hely- és időszzerű haladhatóság irányát kijelölni, annak módját gyakorlati uton ismertetni; a gazdaság újabb vívmányainak sikeres alkalmazhatóságáról ismereteket szerezve, azokat tapasztalatai alapján, körében terjesztetni.

Br. Bánffy Dezső ő mltga azon indítványára, miszerint: az egyesület leendő helyiségében nyitassék egyszersmind egy bizományi közvetítő üzleti iroda, gabona-terményeknek és gépeknek a részvényesek részére leendő eladás- vagy vételre. Melynek kezelése az egyesületi jegyző — ki egyszersmind titkár is — kötelessége; hogy pedig a kezelést illetőleg az egyesület terhelve ne legyen, a titkár úgy az eladók, mint a vevők részéről bizonyos % honorariumban részesüljön. Remélve e e tapintatos intézmény jótékony hatását, ez indítvány az alapszabályok kiegészítő részéül elfogadtatott.

A gazdasági egyesület központi helyisége Deés; az egyesület pedig alakul a) alapító, b) rendes, c) rendkívüli, d) pártoló tagokból.

Alapítótag lehet az, ki egyszersmindenkora 50 frtot készpénzben, vagy telekkönyvezett magánkötvényekben, vagy ennek 6%-át fizeti.

Rendes tag, ki 10 évre évenként 4 frt részvény fizetésére kötelezi magát, mely kötelezettség a tag elhalálozásával megszűnik.

A rendkívüli tag ugyanazon időig évenként 1 frtot fizet.

Pártolóknak tekintetnek pedig mindazok, kik az egyesület céljaira, a fentebbi kötelezettség nélkül, bármintemű áldozattal járulnak.

Az egyesület megalakultnak tekintetik, ha együttesen legalább 50 tag, mint alapító vagy rendes aláír.

Az igazgató-választmány 5 évi időre választatik és áll: egy elnökből, két alelnökből, négy igazgatóból, egy titkárból, ki egyszersmind az egyesület jegyzője, és mint az egyesület fizetési tisztviselője, a bizományi üzletet is kezeli, s végre minden 10 tag után egy választmányi tagból. Az igazgató-választmány határozatképes, ha az elnökön kívül 4 tagja jelen van.

Évenként az egyesület részéről egy tárlat is rendeztetik, legalább Deésen, mint az egyesület központján.

Br. Bánffy Dezső ő mltga indítványozván, hogy egy 5 tagból álló teljhatalmu bizottság, az alapszabályok fogalmazása s összeállítására küldessék ki. Az indítvány általános helyesléssel elfogadtatott, s a bizottságba gr. Kornis Viktor elnökle alatt br. Bánffy Dezső, gr. Bethlen Károly, Voit János és Kovács Samu urak kérétek fel és küldettek ki. E bizottság az alapszabályok szövegezésére, a miniszteriumhoz leendő felterjesztésre, részvények gyűjtésére is egyuttal hivatva lesz.

„Szalmatűz, Signor Padrone”, csillapítá az óvatos márványfaragó, „ma méreg és tör, holnap táncz és dinom-dánom. Mio divino professore, ha ön megengedné, hogy az az örült nő nemes, nagy szívét rábeszélje, elámítsa, gyalázat volna az egész Európára, az egész mindenségre nézve. Mi az átkot illeti, vegye azt félvállra... Arivedere, az angyalváról delet dörög.”

„Jó étvágyat Calpurnio!”

„Fogadja legalázatosabb köszönetemet, Signor Padrone, azonban félek, az éhség elmulik, ha házi sárkányomat meglátom! mindig mond valami kellemetlent az asztalnál... minden keserűséget halomra gyűjt, hogy a házi lakomát megfűszerezze. Szent szűz, miféle brigante találta is csak fel a házasságot? Evvel szemben az élethossziglani gályarabság csak gyerekjáték!”

A scepticus római komikus elszörnyedéssel borzongva, távozott.

Thorwaldsen egyedül maradt. Vonásain mély lehangoltság tükröződött, s szorult kebléből sohaj sohajra emelkedett. Gondolatokba merülve állt egy minta agyag-vázlata előtt, ujjai-val egyes helyeit simitgatva. Ismeretes Thorwaldsen művészi arczképe Horac Vernet-től. Ki ne emlékeznék a gyönyörű művészfére, kifejezésteljes szemeivel. Igaz ugysn, hogy a francia, — azon időben a pinciai akadémia igazgatója — akkor festette őt, midőn dús szőke hajzata tetemesen megőszült, s szép metszetű duzzadt ajkai keskenyebbek lettek s csaknem zárkozottságot árultak el; szóval közvetlenül az aggkor beköszöntése előtt. Thorwald-

Elnök megköszönve a jelenlevők meleg részvételét, hosszas éljenzések között az ülés véget ért.

Nyitva tehát a tér Szolnok-Dobokamegye minden komoly és józan gondolkodású, s a mező gazdaság előhaladását szívén hordó gazdának és gazdatisztnek, hogy felfogva ez intézmény jótékony horderejét és fontosságát, ez egyesület kebelébe mielőbb belépjen, s anyagi támogatással is az egyesület nemes törekvését előmozdítsa. y—r.

Nyílt levél.

Mult napokban egy névtelen levélben előtem egy köztisztviselőben álló hivatalnok gyáva módon lett rágalmozva, meggyőződése szerint, az illető vádolt jellemes ember, tehát figyelmeztetem az álcázott rágalmozót, hogy piszkolódásával előtem célt nem ért, nem legalább azon szempontból, hogy egy közbecsülésben álló hivatalnok irányában engem fellovaljon. De igen is megbántva érzem magamat az által, hogy feltette rólam, miszerint én álcázott, névtelen rágalmaknak hitelt adva, elhiszem, hogy rágalmozó, mint mondja: „jó akarom.” Ez alkalomból úgy, mint jövőre, ki kívánom jelenteni, hogy hozzám intézett névtelen leveleket egyébreknek, mint gyáva, jellemtelen emberek alattomos áskálódásainak, nem tekintek. Deés, 1876. oct. hó 25-án.

B. Bánffy Dezső.

Fölhívás.

Közelebből bizonyos „Justus” álnév alá rejtőzött egyén azon — a honett társaskör nyelvén meg sem nevezhető — aljasságot követvén el, hogy magas állású egyénekhez részint személyemet becsmérő, részint azokat ellenem ingerlő tartalmu anonym leveleket intézett: az illetőt ezennel felhívom, hogy ha a lovagiasságról, becsületről legkisebb fogalommal bír: lépjen nyíltan sorompó elé, és állításait annyival inkább igyekezzék bizonyítani, mint hogy ellenesetben az illetőt egy nyomorult rágalmozónak, s minden emberi méltóságérzetet levetkezett jellemtelen embernek nyilvánítom.

Deésen, 1876. oct. 25.

Bruszt Ignác.

Szemle.

Helyzetünk a naponta mind nagyobb mérvben bonyolodó keleti kérdésben, olyan mint a megdöbbent gazdái, kinek tekintete tétlen bámulattal függ a láthatár szélén tornyosuló terhes jégfellegek előre nyomulásán hallja a nehéz zúgást, látja kavarni a sötét fellegeket, délkeleten esik is, mely azonban a hogy keletkezett úgy eloszolhatik, aggodalma az erős északfelől jövő zugásra irányul, melyet csak egy hirtelen északnyugotról támadható szél fordíthat meg. Hallja a szomszédok tanácsait, kik kívül esnek a szél

sen azonban 1818-ban 38 éves volt;¹⁾ ép ez időből maradt reánk arczképe a san-luccai akadémia-ban; erőteljesen, ifjan és méltóságosan áll ott, mint Harfagar Harold király,²⁾ folyvást emelkedő hirnevének dicsfénye által körülsugározva. Szeretreméltó, nyájas és egyszerű modora által mindenkit elbájolt, ki vele személyesen érintkezett. Meghitt társaságban odaadó és szíves, mint művész, önzetlen és szerény, — ilyennek ismerték kortársai, — segélyre, szolgálatra készen mutatkozott mindenki előtt. Semmi kicsinyes, semmi álnokság nem volt benne.

És mégis a boldogság, a valódi boldogság ismeretlen volt e kitűnő halandó előtt. Nem volt felüldít, meghitt környezete; nem volt egy gyöngéd női kéz, mely élte utját égi rózsákkal hintette volna be. Ebből magyarázható ki folytonos elégedetlensége, az égető vágy nemes kedélyű, áldozatkész szívében, — s szavajárása: „Éltem egén egy csillag sem ragyog!” Egyedül állott halhatatlan alkotásai között, egyedül, mint Beethoven, az óriás, ki a boldogság egyetlen csöppje iránt érzett égető szomjjal, megtört lélekkel szállt sirba. (Folyt. köv.)

¹⁾ Életrajzirói szerint 1770-ben született. Szerző idevágó adatait nem ismerem. Ford.

²⁾ Ez volt a norvégok első királya. Előtte a norvégok nemzetségtörzsek alatt állottak, kiknek hatalmát Harold és I. Olaf tölték meg.

vonalon, bölcsesebbnél bölcsőbb tanácsok, melyeket csak az nem alkalmaz a ki tanácsolja. A szélekről még harangzugas is hallatszik, hogy egy kis vallásos színezetet adjanak a dolognak.

Monarchiánk első sorban van fenyegetve a keleti ügy által, s diplomatioja által eleitől fogva mindent elkövetett és követ a béke érdekében. Az activ magatartásban, az összes európai hatalmak közül mindegyik eddigelé tartozkodik bizonyos irányu állást foglalni. Mindenki tart a kezdeményezéstől. A megindulás szerepét mindenki Ausztria-Magyarországnak ítéli. Oroszországnak minden mivelete oda látszik irányulni, hogy az általa felszított és előkészített háboru a dolgok természetes fejlődésének színezetét nyerje, miáltal kimosakodjék egy bekövetkezhető világháboru kezdeményezése felelősségének terhe alól. A porta látta ezt s sakkhuzása által a félévi fegyverszünet előterjesztésével sarokba szorítva csak nem kényszeríté Oroszországot bevallani, hogy akar-e ennyi idő alatt a keleti bonyodalmak rendbehozásában résztvenni; vagy kénytelen levetni az álarcot s háborus céljait kimutatni. A porta ez elhatározó lépését rokonszenves fordulat követte. Az angol, francia sajtó méltányos és helyesnek jelezte Törökország feltételeit. Oroszország határozásáról azonban nem sokára megérkezett a hír a félévi fegyverszünet visszautasításában, mely szerinte békére nem vezethet. — S midőn a többi nagy hatalmak kijelenték, hogy Törökország javaslatát alkalmasnak találják a további tárgyalások alapjául, Gorcsakoff körjegyzékében jelentve tudatta, hogy a félévi fegyverszünet elfogadhatatlan, egyidejűleg hír szerint indítványozta a hat héti fegyverszünet megkötését, de úgy hogy ennek feltételeit ne a porta, hanem a nagyhatalmak határozzák meg. Oroszország kívánja az angol békefeltételek alapján indítani meg a tárgyalásokat, melyeket már egyszer Törökország elfogadhatatlannak jelentett. A muszkajáték világos. A hat heti fegyverszünet elég lesz az orosz készülétek befejezésére. S az alkudozások eredménye, mely természetesen Törökország részéről visszautasítás lesz megadja a már elkészült Oroszországnak a Casus-bellit.

Jelenleg a figyelem Poroszország felé van irányulva, általános a hogy Bismarcktól függ megmenteni a világot egy borzasztó háborútól; mondja ki Németország, hogy nem engedi meg Oroszországnak a Dunabirtokba vételét s a szláv lelkesülés le fog hűlni.

Általános feltűnést keltett mindenfelé Oroszország nagymérvű hadi készülődése. A külföldi tartozkodó szabadságoltak behivatnak — Oroszlengyelországban 20.000 lovas sereg áll készen, Oroszország déli határán 200.000 ember van hír szerint koncentrálva. S az orosz hadügyministerium parancsot adott ki, hogy minden orosz ezredből 100 ember soroltassék ki, kik pénzzel bőven ellátva Szerbiába küldetnek. Ezzel szembe ránk nézve kedvezőbb hatott a hír miszerint az Angolkormány kijelenté, hogy megkezdett politikájától magát nem engedi eltántorítani.

A román kormány is a késő őszi daczára fegyvergyakorlatokra hívta be hadseregét, a legújabb hadügyministeri rendelet a tüzéség mozgósítását is elrendelte. 30.000 ember öszpontosittatik az Orosz határokon, s a katonai kórházak teljesen felszereltettek. Az öszpontosítási költségek a román állam szomorú pénzügyi helyzete daczára havonként 2,000,000 frankra rugnak.

A háboru. Ujabb hírek szerint a háboru kitörő erővel újult meg. Az egész Morava völgyén megkezdődött az offensiva. Ejub és Szahib pasa két hadosztálylyal s jelentékeny tüzéséggel megtámadta Horvatovics hadtestét, mely három dandárból és három ütegből állott, s Selyegováczt és Gredelint elfoglalta. Csernajeft négy dandárral és négy

üteggel későn érkezett, mikor már Horvatovics északra Kavnikba vonulni volt kénytelen. Alexinacz előtt is a szerbeknek 13 erős positioját szállották meg a törökök és egy 21-iki távirat szerint a szerbeket teljesen megverték.

HIRFÜZÉR.

— **Br. Bánffy Dezső** főispán ur ő méltósága folyó hó 27 és 28-ik napjain nagy vadászatot rendez, melyre a megye értelmiségének nagy része hivatalos.

— **Ugyancsak főispán** ur a megyében uralgó roncsoló toroklobb elfojtása tekintetéből szigorú rendszabályokat bocsátott ki, s a szolgabíráktól és járási orvosoktól az egészségügy állásáról időszakonkénti jelentéseket rendelt be.

— **Casinónk** is — úgy látszik — érzi az általános pénzsűkét ennek következtében az 1876 végéig esedékes részvénydíjaknak pénztárnok Peille Ottohoz e folyó év november 1-ig leendő befizetésére az egylet fennállhatása tekintetéből az egyleti tagokat felhívta.

— **Várjon Lajos** városunkba áthelyezett királyi főmérnöknek m.-szigetről lett eltávózása alkalmával ismerősei és jobártjai búcsu ünnepélyt rendeztek s eltávózta előtt a tüzoltó egylet fáklyás zenével tisztelte meg, melyet teljesen ki is érdemelt, mint a ki azt szervezte. Reméljük fogi itt is, mint megyénk székhelyén a szép fejlődésnek indult tüzoltó egylet érdekében értékesíteni fogja e tárgyban ismereteit és tapasztalatait.

— **Folyó hó 22-én** estve 7 órakor Alparéten a Thoroczky Sándor csűrös kertjében valószínűleg gyújtás következtében tűz ütött ki. Néhány gazdasági épület, egy asztag zab és egy zsellérlház lett a lángok áldozata. Kedvező szél iránynak és a beállott csendes esőnek köszönheti, hogy a tűz tovább nem harapodzott.

— **Brébfalvi** levelezőnk által a következőkkel értesítettünk: „A m. kir. földmívelés, ipar és kereskedelmi ministerium által engedélyezett országos vásár Nagy-Ilonda községében f. hó 15. és 16-án megtartatott. Nagyon népes vásár volt. Az iparosok minden készleteiket elárusították s teljes megelégedéssel távoztak. Sajnálani lehet, hogy marhakereskedők nem igen jöttek vásárlásokat tenni, mert annyi és oly sok szép barom hajtattott e vásárra, minőt nem sokat lehetett látni más nagyobb piacokon sem. Mintha tüntetést akart volna ez által a vidék közönsége tenni, azon sok aprólékos akadályok ellen, melyek a vásárendély nyerésében oly sok oldalról tettettek. E vásár különben egész családias színezetű volt — mindenki ismerte egymást s oly sok üdvözléssel talkálkozott az ember minden lépten nyomon, mintha e vásár egy egész vidék rendens vou-s-ja lett volna. A vásárba megjelent értelmiséget Zibai Samuel, Moricz Sándor és Dadai János birtokos urak fogadták vendégszerető szívesseggel. A köznépnek a megnyert vásár első megtartásának emlékeztetere 30 veder pálinka és 20 veder bor osztatott ki. Nem is beszélt a köznép egy hétig másról a törökbuza hántókban, csak az ilondai vásárról.“ Falusi.

— **Az Uchatius-ügy** gyártása nagyban halad előre, s egy év alatt már remélhetőleg a tüzéség is teljesen el lesz látva az új lövegekkel. Ha komolyabb idő állana be, intézkedés történt, hogy e határidő tetemesen megrövidíttessék.

— **Gróf Mikó Imre** emlékét a magy. tud. akadémia legközelebbi nagygyűlésében, jövő év május hóban fogja méltóan megünnepelni. November 12-én fog a bukaresti ev. ref. templomban bold. gróf Mikó Imre Erdély nagy fia emlékére gyász isteni tisztelet tartatni.

— **Az állam javakból**, a jövő év folytán a következő erdélyi birtokrészeket jelölte ki a kormány eladásra: a kolozsvári urad. kéri kincstári uradalmi birtokát 33,000 frt, s a marosújvári korcsmát 49,800 frton.

— **Orosz brutálítás.** A csernigovi börtönből mult juniusban két fegyencz szökött meg. Isnét elfogattatván, a járásbíró az egyiket 2000 vesszőütésre, a másikat 75 kancsuka ütésre ítélte.

Törvényhatósági közérdekű közlemények.

A m. kir. pénzügyminister következő körrendeletet intézte valamennyi törvényhatóság közönségéhez: A közdok kezeléséről szóló 1876. XV. t. cikk 85-ik §-ban nyert felhatalmazás alapján és a f. évi május hó 17-én, julius hó 5-én és 22-én 1827/ P. M., 33501. és 36793. sz. alatt az ország összes törvényhatóságaihoz intézett rendeleteim kapcsán rendelem, mint következők:

Folyó 1876. évi november hó 1-től kezdve 1. hatályba lépnek:

a) a törvény II. részének I. fejezetében,

b) a törvény III. részének 52. és 62. §§-ai alatt, végre

c) a törvény életbeléptetési és átmeneti intézkedéseinek 84. §-ában 3. és 5. pontjai alatt foglalt határozmányok;

2. ellenben a törvény 83. §-ának teljes érvényre juttatása mellett hatályon kívül lépnek:

a) az 1868. XXI. törvényzikk még érvényben levő 29., 30. és 62. §§-ai;

b) az 1870. LV. törvényzikk még érvényben levő 2-ik §-a;

c) az 1868. XXIV., XXXIV. és az 1873. VIII. törvényzikk;

d) az 1868. XXIV., az 1870. XLIX., az 1871. LVIII. és az 1873. VII. törvényzikknek, az 1875. XXII., XXIV., XXVI., XXVII. és XXIX. törvényzikk határozmányai után még érvényben maradt részei;

e) az 1875. XXII. törvényzikk 7. §-ának, az 1876. XXIV. törvényzikk 16. §-ának és az 1875. évi XXVII. törvényzikk 11-ik §-ának az ezen törvényzikkkel behozott adók kirovásának eddigi módjára vonatkozó rendelkezése, végre

f) az 1875. XXVI. törvényzikk 29. és 31. §-ai és az 1875. XXIX. törvényzikk 38. §-a.

Magától értetik azonban, hogy a d), e) és f) alatt felsorolt törvényeknek az adók kirovására vonatkozó rendelkezései ott, hol az 1868. XXVI. törvényzikk alapján a folyó évre alakult felszólamlási bizottságok működéseiket még a folyó évi october 31-ke után is folytatják: az 1876. évi adókirovást illetőleg folyó évi november 1-je után is mérvadók maradnak mindaddig, míg az illető felszólamlási bizottság tárgyait be nem fejezi.

Miről (czimet) mihez tartás és további intézkedés végett azzal a megjegyzéssel értesitem, hogy a törvény 37. és 38. §§-ait akkor fogom életbe léptetni, midőn az azok érvényre emelése iránt folyamatban levő előintézkedések be lesznek fejezve.

Budapesten, 1876. évi oct. hó 11.

Széll Kálmán, s. k.

Ugyane rendeletet intézte a pénzügyminister a közigazgatási bizottságokhoz; ez utóbbi rendelet azonban még a következőket tartalmazza:

Jelen rendeletem folytán életbe vannak léptetve a törvénynek mindazon intézkedései, melyek a közigazgatási bizottságnak az adóügyek ellátása körüli működési körét szabályozzák. Jelenleg a törvénynek azon intézkedéseire kell kiváló súlyt fektetnem, melyek az egyenes adók kirovására és a közadók behajtására vonatkoznak. Az 1877. évi adókirovás eszközzésére szolgáló előmunkálatokat külön rendelettel szándékozván megindítani, az adóbehajtásra nézve megjegyzem, hogy a kir. adófelügyelőnek mai napon meghagytam, hogy a törvénynek az adóbehajtást eszközző közegekről szóló 52. §-ában foglalt határozmányokat folyó évi nov. 1-től kezdve akként léptesse életbe, hogy az adóbehajtás rendes és sikeres menete legkisebb fennakadást se szenvedjen.

Midőn ezen intézkedéséről a közigazgatási bizottságot tudomás és mihez tartás végett értesíteném, elvárom hazafui köteleességérzetétől, hogy az adóügyek ellátása körüli hatáskörét az államkincstár és az adózó közönség érdekeinek megóvása mellett érvényesíteni, és a kir. adófelügyelőt a reá ruházott teendők teljesítésében támogatni s ellenőrizni fogja.

Végre az 1876. XV. törvényzikk 57. §-ának c) pontjára való tekintettel értesitem a közigazgatási bizottságot, hogy az adóbehajtást eszközző szolgabírák és szolgabírói helyettesek, illetőleg segédek napidijainak és utiköltségeinek mérvét akként állapítottam meg: hogy

a) napidij fejében a szolgabírónak 3 frt, helyettesének, illetőleg a szolgabírói segédnek 2 frt járjon;

b) utiköltség czimén pedig a szolgabíró vagy helyettese, illetőleg segédje,

aa) oly utazásoknál, melyeket egészen vagy részben a vaspályán vagy gőzhajón lehet megtenni, a vasuti II. osztályu, illetőleg gőzhajón I. osztályu vitelbért;

bb) oly utazásoknál, melyeket egészen vagy

részen, tengelyen kell megtenni, az időnként meghatározott postahajtó pénzt két ló után (minden mellékletmény nélkül) számíthassa fel. Ezen utazási illetményekről szóló uti számlák érvényesítése és a járó összegek utalványozása a kir. adófelügyelők tisztéhez tartozik.

Budapest, 1876. évi october hó 12-én.
Széll Kálmán, s. k.

Szolnok-Dobokamegye szabályrendeletei. (Vége.)

A megye területén levő 319 község (197,223 lélekkel) a szolgabírói egyes járásokba következőleg osztott be:

a) a magyar-láposi járáshoz tartozik 47 község és pedig: Kis-Körtvélyes, Berencze, Garbonác, Szurdok-Kápolnok, Vaád, Kápolnok-Monostor, Rusor, Magura, Preluka, Csernefalva, Gyertyános, Laczkonya, Fonác, Kovács-Kápolnok, Ploppis, Blozza, Csokotes, Bébfalva, Groppa, Kötelesmező, Ünőmező, Borkut, Sztojkafalva, Lápos-Debrek, Kis-Debrezen, Domokos, Macskamező, Petyeritye, Dánpataka, Disznópataka, Kohpataka, Rohi, Boérfalva, Alsó-Szőcs, Felső-Szőcs, Lárka, Tökés, Batizpolyán, Oláhláposbánya, Horgospataka, Ungurfalva, Kosztafalva, Kupsafalva, Oláhlápos, Libaton, Rogoz és Magyar-Lápos. E járás összes lélekszáma 54,125.

b) Nagy-ilondai járáshoz tartozik 53 község (23,332 lélekkel) u. m.: Pojnicza, Drágavilma, Szelnecze, Románfalva, Frínkfalva, Nagy-Buny, Szásza, Zsugasztra, Szakatura, Mályán, Ilondapataka, Kis-Bersző, Rév-Körtvélyes (Büdpaták), Resztolcs, Leány, Toplicza, Létka, Csula, Kucsuláta, Pirosa, Kis-Solymos, Kozla, Purkerez, Dióspataka, Kis-Nyires, Tőlepataka, Dobrocsina, Kőzfalu, Kabalapataka, Oroszmező, Ködmönös, Konkolyfalva, Rogna, Buzamező, Tordavilma, N. Ilonda, Csömény, Kőfrínkfalva, Magura, Karulyfalva, Drágyia, Dalmár, Bába, Gosztilla, Blenkepoján, Gáló, Muncsel, Falkusa, Kápolna, Soósmező, Nagy-Borsző, Kis-Doboka, Oláh-Fodorháza.

c) Bethleni járáshoz tartozik 46 község (30,465 lélekkel) u. m.: Alsó-Egres, Felső-Egres, Alsó-Oroszfalu, Apanagyfalva, Kudu, Bethlen, Felső-Oroszfalu, Füge, Kócs, Málom, Magasmart, Sajó-Udvarhely, Somkerék, Szászbréte, Virágosberek, Csicsó-Keresztur, Alsó-Ilosva, Felső-Ilosva, Nagy-Debrek, Kis-Debrek, Borleásza, Dögmező, Felső-Egres, Felső-Körtvélyes, Ispánmező, Kis-Kalyán, Kőfarka, Középfalu, Nagy-Kalyán, Oláh-Nyires, Pontinásza, Szászárma, Szita, Sárvár, Kerlés, Fel-lák, Sajó-Szent-András, Kentelke, Magyaros, Arok-

alja, Szász-Csergő, Szent-Jakab, Magyar-Décse, Árpástó, Omlásalja.

d) Kékesi járáshoz tartozik 39 község (21,611 lélekkel) u. m.: Bööd, Bödön, Encs, Szászfalu, Szász-Máthé, Szász-Móricz, Szász-Uj-Ös, Borzás, Kétely, Apáti-Dellő, Veresgyháza, Kékes, Mátyik, Szász-Sombor, Buza, Melegföldvár, Kapor, Vicze, Czente, Aranyos-Szent-Miklós, Feketelak, Szent-Gothárd, Poján, Szent-Egyed, Czege, Göcz, Császari, Vasas-Szentivány, Mohaly, Oláh-Vásárhely, Kis-Devecser, Nagy-Devecser, Noszoly, Szépkényeres-Sz-Márton, Kötke, Szombathtelke, Csaba, Csabaujfalu, Bátor.

e) Szamosujvári járáshoz tartozik 37 község (23,353 lélekkel). Szekuláj, Bonez-Nyires, Ördögös-Füzes, Mikola, Hesdát, Viz-Szilvás, Kis-Iklód, Páptelke, Szamosujvár-Németi, Péterháza, Néma, Széplak, Ormány, Kérő, Girolt, Tóthfalu, Székerek, Kecsed, Szilvás (Kecsed), Dengeleg, Nagy-Iklód, Onok, Lozsárd, Kis-Jenő, Maró, Esztény, Szarvaskend, Alsó-Töök, Igricze, Felső-Töök, Tötör, Kendi-Lóna, Doboka, Poklostelke, Derzse (Magyar), Köblös (Magyar), Szilágytő.

f) Deési járáshoz tartozik 50 község (35,735 lélekkel) u. m.: Hollómező, Pecsétszeg, Guga, Felső-Kosály, Alsó-Kosály, Szelecske, Kaczkó, Kaplyon, Alór, Kozárvár, Monostorszeg, Bacza, Csicsó-Mihályfalva, Lábfalva, Felső-Orbó, Horgospataka, Gáncs, Csicsó-Ujfalu, Csicsó-Györgyfalva, Csicsó-Hagymás, Csicsó-Polyán, Négerfalva, Felőr, Retteg, Szent-Margitta, Mikeháza, Szent-Benedek, Szász-Nyires, Bálványos-Váralja, Deés-Akna, Alsó-Gyékényes, Felső-Gyékényes, Kodor, O-Péntek, Sajgó, Záprocz, Szóváros, Törpén (Szekeres), Mánya, Szinye, Kálna, Pestes, Magyar-Bogáta, Oláh-Bogáta, Körtvélyes, Kis-Somkut, Vaád-Csatán, Emberfő, Keménye.

g) Csáki-gorbói járáshoz tartozik 47 község (28,602 lélekkel) u. m.: Szentkatolna-Dorna, Pánczélesek, Szótelke, Vajdaháza, Völes, Réce-Keresztur, Kecskéháta, Füzes, Füzes-Szentpéter, Rákos, Kendermező, Komlósujfalu, Kalocsa, Csernek, Tálosfalva, Bujdos, Oláh-Vásárhely, Antos, Pusztajfalu, Szalonna, Salamon, Páptelke, Csáki-Gorbó, Tóth-Szállás, Szurdok, Csokmány, Nagy-Kristolez, Kis-Kristolez, Tormapataka, Zálha, Csáka, Hosszmező, Veczk, Alsó-Csobánka, Felső-Csobánka, Gyurkapataka, Oszvaly, Bezdéd, Alsóhagymás, Muncsel, Semesnye, Klicz, Kőlozna, Aranymező, Nagy-Lozna, Alparét, Nagymező.

Deési piaci árjegyzék.

1876. october 24-én.

1 hectoliter tiszta buza 7 frt 20 kr. Elegy buza 6 frt 30 kr. Rozs 4 frt 50 kr. Törökbuza

3 frt 30 kr. Zab 1 frt 80 kr. — 100 kilogram szóna 5 frt 20 kr. Szalma 1 frt 55 kr. — Egy köbméter kemény tűzifa 4 frt 50 kr. — Egy kilogram marhahús 32 kr. Juhús 24 kr. Sertéshús 48 kr. Disznózsír 96 kr. Marhazsír 90 kr. — Egy liter lencse 14 kr. Borsó 10 kr. Paszuly 6 kr.

A közönség köréből. *)

Kecskéháta, 1876. october 16-án.

Tisztelt szerkesztő ur!

A haladás korszakában, melybe mi is magunkat beleélni óhajtjuk, hazafiúi örömmel üdvözlöm a „Szolnok-Dobokát”.

E lap első száma hozta igen tisztelt alispánnak a közegészségügyben idei 581. sz. a. a járási szolgabírákhoz monsztert azon felhívását, mely szerint különösen a sertések között uralgó betegségeknek alkalmazandó óvintézkedések alkalmazása kötelességükké tétetett. Fel kell szólalnom a rendelet végrehajtása körül tanusított szolgabírói hanyagság felett: ugyanis folyó hó 5-kén épen a szurdoki járási szolgabíró urnak egy elhullott sertését, a helyett, hogy szabályszerűen eltemettetett volna, négy cigány elvitte és pompásan fellakmározta, — így respectáltatnak a rendeletek. Ez még hagyján, mert talán a közegészségre nem veszélyes (?), de az, hogy Cserneken a falu kellős közepében levő kertekbe még most is temetkeznek, miként f. hó 12-én megtörtént, azt hiszem, rendőrellenes és veszélyes is; s ez mind a szolgabíró székhelyén történik.

Előljárási! mikor fogod teendőidet megismerni s a felsőbb rendeleteket teljesíteni?! Adig is, míg vidéki életünket érdeklő más tárgyról is tudósítanám, fogadja, tisztelt szerkesztő ur, e közérdekű felszólamlásom mellett kiváló tisztelettel nyilváníthatom.

Kecskéháti.

Szerkesztő postája.

Fejérvári Károly szolgabíró barátomnak Sajó-Szent-Andráson. Kentelke, Sárvár és Kerlés községek lapjai a többiekkel egyidejűleg, egy szalag alatt expedáltak 19-kén a somkerei postára; kérlek nézz utána, mert ha a más 12 el nem vészett, ezeknek is rendeltetésük helyére kellett jutniuk. Talán magok a községi előljárók vitették el? Breán Kázmér urnak Kecskémét. A költeményt — mihelyest sor kerül reá — használni fogjuk.

*) E közérdekű felszólalásoknak szánt rovatban megjelenő cikkekért, csupán csak a sajtóhatóság irányában vállal felelősséget a Szerk.

Felelős szerkesztő-kiadó PÁNCZEL JÁNOS.
Tárcavezető MEDGYES LAJOS.

H I R D E T É S E K.

SARUDY LAJOS, Deésen

(ezelőtt Zámbo György.)

Ajánlja a n. é. helybeli és vidéki közönségnek minden idényre

dúsan ellátott raktárát,

u. m. selyem, vászon, posztó, galanterie és rövidárak.

Angol és brüni férfi gyapjukelmék

a legjobb szabó által készítettve, 22 frttól 50 frtig; oxford, creton és chifon ingek 1 frttól 3 frt 60 krig; téli duxer alsó ing és nadrágok, férfi cipő, keztyű és kalapok.

Nagy választék női divatkelmekben,

ugyszinte creton, szöttes, chifon, pamut és czérnavászon, creas, rumburgi és roncsolt gyolcsok; — fehér és színes asztalterítékek, függöny-kelmék, ágytakarók, futó és asztali szőnyegek, matrác és paplanok; női és férfiplédek, hárász-holmik, bőr- és brünel-czipők kaucsuk sarokkal; ezeken kívül bárminemű e szakmához tartozó cikkek, vonlanse és brüsseli csipkék, szalagok stb. a legjutányosabb áron.

Nemkülönben

éreczkoporsó gyári raktárom

temetkezési készletekkel, gyári áron.

Minták ingyen, vidékre bérmentve és megrendelések a legpontosabban teljesítettnek.

Női és férfi divatárak első kézből!!

Haszonbérbe adandó birtok.

Az országot mellett, Deéstől háromnegyed órányira fekvő, **Kapjon, Alsó-Felső-Kosály** községében 5 hold belső telek udvarházzal és gazdasági épületekkel, 500—600 veder bort termő szőlővel, — melynek művelését hét zsellérnek a munkája biztosítja, — mintegy 250 hold, nagyobb részt megrágyázott, l-só osztályu földbirtok több évre

biztosíték mellett,

haszonbérbe kiadó.

A szerződési feltételek- és a haszonbéri összegekről felvilágosítást ad a tulajdonos **Dessewffy Mihály**, Horváth Györgyné házánál Deésen.

(2—3)